

der uden forbrugers samtykke kan videregives til brug ved markedsføring.

Desuden kan nævnes, at persondatalovens regler om anden behandling end videregivelse, f.eks. anvendelse af oplysninger, også finder anvendelse for finansielle virksomheder. Denne lov indeholder blandt andet regler om samtykke ved anvendelse af oplysninger om forbrugere til brug for markedsføring.

Justitsministeren kan ifølge persondatalovens § 6, stk. 4, fastsætte yderligere begrænsninger i adgangen til at videregive eller anvende bestemte typer af oplysninger til brug for markedsføring i henhold til denne lovs § 6, stk. 3. Der vil i givet fald blive tale om tilsvarende begrænsninger for finansielle virksomheder.

Til § 9

Bestemmelsen svarer til tilsvarende bestemmelse i den nugældende lovgivning. Bestemmelsens ordlyd er ændret, men der er ikke tilsigtet realitetsændringer.

Det påhviler den finansielle virksomhed at fastsætte retningslinjer for, i hvilket omfang der rent faktisk videregives oplysninger fra den finansielle virksomhed, dvs. i hvilket omfang den pågældende virksomhed udnytter lovens muligheder for videregivelse. Disse retningslinjer skal være offentligt tilgængelige. Formålet med reglen er at give kunderne mulighed for at fravælge et institut, der videregiver flere oplysninger, end kunden ønsker.

Retningslinjerne skal angive hvilke typer af kundeoplysninger, der videregives til hvilke typer af virksomheder. Der kræves ikke en detaljeret opremsning af alle oplysninger, men retningslinjerne skal give kunderne et tilstrækkeligt præcist indtryk af, hvilke oplysninger der videregives.

Det er ikke et krav, at retningslinjerne bliver udleveret til alle kunder, men de skal være tilgængelige for alle kunder, herunder potentielle kunder.

Dette vil eksempelvis være tilfældet, såfremt retningslinjerne fremgår af en brochure, der kan udleveres til interesserede kunder.

Til § 10

Stk. 1 er ny. Det foreslås, at samtykke til videregivelse af oplysninger skal afgives i skriftlig form.

Ved samtykke forstås en frivillig, specifik og informeret viljestilkendegivelse fra kunden, hvorved kunden indvilger i, at oplysninger om kunden videregives.

Kravene skal fortolkes i overensstemmelse med de tilsvarende krav i persondataloven.

Kravet om, at samtykket skal være specifikt, indebærer, at det af samtykket skal fremgå, hvilke typer af

oplysninger der må videregives, hvem der kan modtage oplysningerne, samt til hvilke formål videregivelsen kan ske. Kravet om, at samtykket skal være informeret, indebærer, at kunden skal være klar over, hvad det er, vedkommende meddeler samtykke til. Den finansielle virksomhed må således sikre sig, at der gives kunden tilstrækkelig information til, at den pågældende kan vurdere, hvorvidt samtykke bør meddeles.

Kravet om skriftlighed anses for opfyldt, hvis samtykket er afgivet digitalt.

Det skriftlige samtykke skal foreligge på tidspunktet, hvor oplysningerne videregives. Det indebærer, at en kundes mundtlige tilsagn om at ville afgive et skriftligt samtykke efterfølgende, som udgangspunkt ikke opfylder kravet om skriftlighed.

Stk. 2 modificerer kravet om, at samtykket skal afgives skriftligt, i de situationer, hvor en forsikringsaftale indgås på baggrund af en telefonisk henvendelse. I disse tilfælde kan samtykket til videregivelse af oplysninger afgives mundtligt. Forsikringsselskabet skal senest 14 dage efter forsikringsaftalens indgåelse skriftligt oplyse kunden om, hvilket typer af oplysninger, der videregives med kundens mundtlige samtykke, til hvilke formål videregivelsen sker, samt hvem der modtager oplysninger på baggrund af kundens mundtlige samtykke. Baggrunden for denne undtagelse er, at aftaler på forsikringsområdet ikke altid indgås efter modellen begæring-tilbud-accept. En række aftaler indgås ved, at der efter en telefonsamtale fremsendes en police og en præmieopkrævning. Når præmien betales betragtes det som en accept. Forslagets stk. 2 indebærer, at det fortsat vil være muligt at indgå aftaler på denne for kunden smidige og simple måde.

Det er virksomheden, der har bevisbyrden for, at samtykkekravet er opfyldt, uanset om dette afgives skriftligt eller mundtligt.

Kravet om skriftlighed ved samtykke nødvendiggør en overgangsregel, hvorefter bestemmelsen kun finder anvendelse for kundeforhold, der etableres efter bestemmelsens ikrafttræden.

Stk. 3 og 4 fastsætter nye oplysningspligter over for kunderne. Formålet med oplysningsforpligtelserne er at skabe større gennemsigtighed for den enkelte kunde, idet oplysningerne skal give kunden mulighed for at overveje, om et samtykke eventuelt skal tilbagekaldes. Stk. 3 og 4 regulerer således ikke den finansielle virksomheds adgang til at videregive oplysninger i de pågældende tilfælde. Dette spørgsmål skal afgøres efter reglerne i persondataloven.

Stk. 3 fastsætter, at kunden en gang årligt skal oplyse om, hvilke typer af oplysninger, der kan videregives med kundens samtykke, til hvilke formål videre-